

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2018

+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (Ι' ΛΟΥΚΑ)

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουήλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Ϛ'.

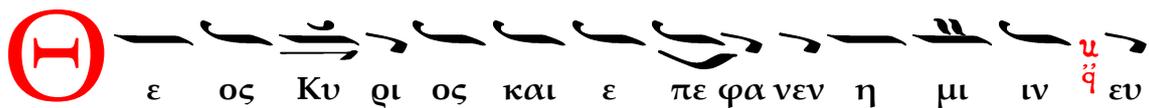
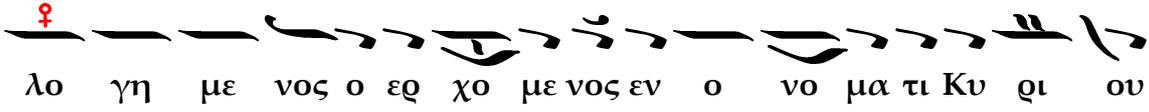
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα φ

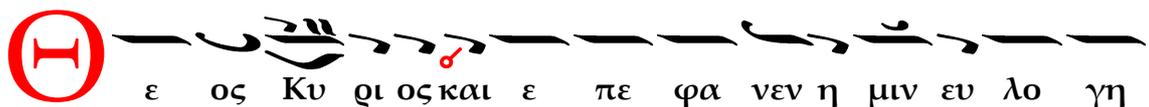

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν ευ

λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

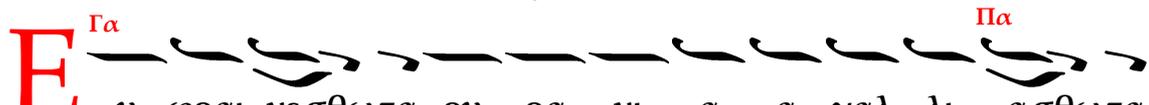
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν ευ λο γη

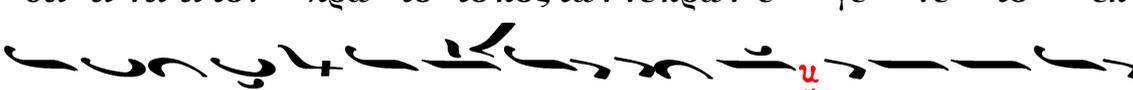
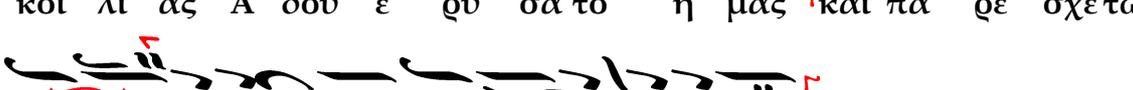
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ε Πα
υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι ασθωτα

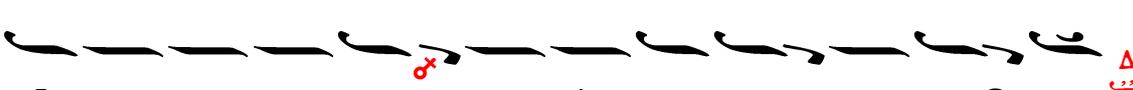

 ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

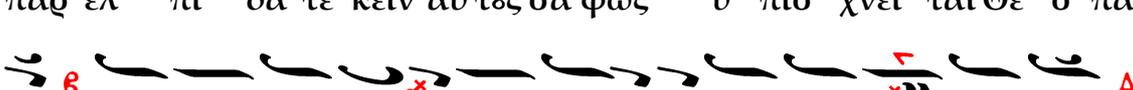
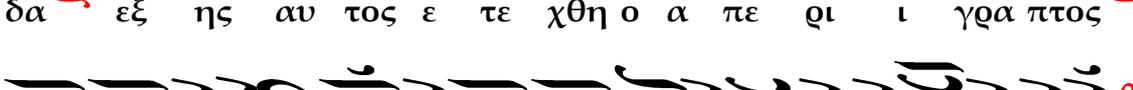
 νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω τον

 θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο σ των νε κ ρων ε γε νε το ^{Πα} εκ

 κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω

 κο ο σ μω το με γα ε ε λε ε ος ^{Πα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος ^{Γα} Δι-Θ

Σ η με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ ον ται ^{Γα} τῶ

 Ι ω α κει μ γαρ και της Αν νης ει σα κῶ ων Θε ος ^{Πα}

 παρ ελ πι δα τε κειν αυ τῶς σα φως ^{Γα} υ πισ χνει ται Θε ο παι

 δα ^{Πα} εξ ης αυ τος ε τε χθη ο α πε ρι ι γρα πτος ^{Γα}

 βρο τος γε γο νως δι Α γγε λῶ κε λευ σας βο η σαι αυ τη ^{Πα}

 Χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ^{Γα} ο Κυ ρι ος με τα ^{Πα}

 σῶ ^{Γα} σ ^{Πα} σ ^{Γα}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

Χρι στος εκ νεκρων ε γη γερ ται η απαρχη των κε
 κοι μη με ενων ο πρω το τοκος της κτι σε ως και δη
 μι ουρ γος παν των των γε γο νο των την κα τα φθα
 ρει σαν φυ σιν του γε ενους η μων εν ε αυ τω ω α νε και
 νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ευ εις ο γαρ των ο
 λων Δε σπο της το κρατος σου κα τε ε λυ υ σε
 Δόξα.

Σαρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε το
 πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου και τον
 αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας της αρ χαι ασκα τα
 ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ πε ρα σπι στης
 της ζω ης ημων Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι
 Καί νυν. Τῆς Αγίας.

Χορὸς ἀγγελικὸς. Ἦχος Κε ϑ

Ονε ος Ου ρα νος εν κοι λι α της Αννης τε
 κται νε ται Θε ο παν τρω γθ ε πι νευ σει εξ ο
 και αι ε πε ε λα μ ψεν ο α νε σπε ε ρος Η η λι ος

 κοσμον α παντα φωτα γων ταις ακτισι της Θε

 ο ο τητος υπερ βο λη ευ σπλαγχνι ασ ο μο νος φι

 λανθρωπος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

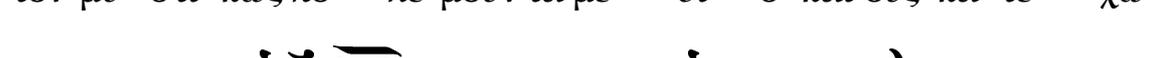
Ἦχος Γα ϕ

Tο αναλ λωι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και το

 ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις ε αυ τον

 καταπλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το τρε μω την του σω μα

 το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν βλε πω τον α ο ρα α

 τον μυ στι κως πο λε μουν τα με δι ο και ους κα τε χω

 κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει σου

Δόξα.

Tο ακα τα α λη πτο ον το της σταυρω ω ω σε

 ως και α νε ρη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως θε ο

 λο γου με νοι πι στοι α πο ρρη τον μυ υ στη ρι ι ον ση με

 ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δη σε σκυ υ λευ ται γε

 νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρσι α αν εν δε δυ ται δι

Γα

ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα ζο μεν δο ο ξα Χρι
 στε τη α να στα α σειει σου

Καὶ νῦν. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α να βο η σο ον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι ο Θε ος
 Α μοι ω μο σε ε φη σι και εκ πε πλη ρω κεν ι δου
 του καρ που της κοι λι ασμουδους την Παρ θε ε ενον
 ης οπλα στου ρ γος Χρι στος ο νε ε ος Α δαμ ε τε εχ θη
 βα σι λευς ε πι του θρο ο νου ου μου και βα σι λευ
 ει ση με ρον ο ε ε εχων την βα σι λει α αν α σα λε ευ τον
 Η σται ει ρα τι ι ι κτει την Θε ε ο το ο ο κον και
 τρο φον της ζω η η η ης η μων

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη ο
 ρω ω ν σε εν νε ε κροιοις λο γι σθε ε ε ε ντα

τῆ θανάτῳ δεσπόζοντες τὴν ἰσχυρὰν θελο-
ντων καὶ συνελθόντων Ἀδαμῆ γει-
ρα ντα καὶ ἐξάπαντας ἐλευθερώ-
σαντα

Ευλογητός εἶ Κύριε διδάξο ὁ
ὄν μετὰ ἀδικαιώματα

Τὴν ταμῶρα συμπαθῶς τῶν δακρυσίων
θητρίαι κίονα ἀάτε ὁ ἀστράπτων ἐν
τῶν ταφῶν Ἀγγέλος προσεφθέγγε ἐπιταξίαις
ροφῶν ὁ ὀροῖς ἰδέτε ὑμεῖς τὸν ταφῶν
καὶ ἠσθητέ ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξάνει ἐ-
στητῆ μνηστήριος

Ευλογητός εἶ Κύριε διδάξο ὁ
ὄν μετὰ ἀδικαιώματα

Λίαν προῖ μωροφῶν ἐδράμον
προστομνηστῆρι νολοῦσαι ἄλλ

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θη ν8 ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λους ει ει πα

τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8⁹

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θ8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σ8 Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χ8ν το αγ γε ε ε λ8 προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8 Υι

ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Τ ἦν αἰ χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ Βα
βυ λω ω νος π κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ
κυ σον Λο γε γ ζ

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οισ π θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει ζω
ι ας γ ζ

Δ χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ζ χ και νυν και α ει και εις τους αι ωνας των αι ωνων
α μην π γ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως Πα

τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω τα
παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α ρε
των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον τος
ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι ιν

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι η
τως σοι τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε ει σι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων
α μην

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα α γι
ο ο της σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ κτι ι ι
σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα τρι
τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι

βους βα δι ουν ται π των εν το λων φα γον ται ζω η

ραν γαρ πα γκαρ πι αν ρ

Κυκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρα νθη τι κα θο ρων

σου ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ρον τα κλα

δουσα γα θο ερ γι ας ρ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ωνας των αι ωνων

α μην π

Αγι ω Πνευμα τι ο πας πλου τος της δο ξης

εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει συν Πα

τρι γαρ α νυ μνει ται και τω Λο γω ρ

Τὸ Προκείμενον.

Ει πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος

ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε ηνοι κου με νη

η τισου σα λευ θη σε ται ρ

Στίχος α'. Άισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ει πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος

ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε τηνοι κου με νην

η τισου σα λευ θη σε ται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος

ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε τηνοι κου με νην

η τισουσα λευ θη σε ται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ζ´

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ´ 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ´ ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ´ αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς

εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιο
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μθ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυφι α της σοφι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

Ι δὲ ὄχι ὄχι ὄχι ὄχι ὄχι ὄχι γὰρ ἀληθῆ θεῖ
 ἀνῆθη γὰρ πηησάσται ἀδηλακαίαι
 τὰ κρυφίᾳ τῆς ἡσσοφίαιας
 οὐκ ἔδηλωσάσθαι αἰάσμοι
 οἰοῖ

Ὁ α' χορός.

Εἰς πολλὰ ἔτη δεσποτα

Ραντὶ εἰς μεσσωπὸν καθάρσῃσμαι
 πλυνεῖς μεκαὶ ὑπερχίονα λευκανθῆσμαι

Ακούτῃσ μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃ
 ἀγαλλίασονται ὅστε ἀτεταπείνωνα

Αποσρέψον τὸ πρόσωπον σὰπῶτων ἀμαρτιῶν
 μου καὶ πάσαστ' ἀνομιᾶς μου ἐξάλειψον

Καρδιάν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός
 καὶ πνεύμα ἐν ἐμοὶ καὶ νίσον ἐν τοῖς ἐγκατοῖσ μου

Μη απορριψης με απο τσπροσω πσ σσ και το
Πνευμα σσ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μσ

Αποδος μοι την αγαλι α σιν του σωτη ρι ου
σσ και πνευματι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Διδα ξω α νο μουσ τας ο δς σσ και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρεψσ σι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μσ αγαλι α σε ται η γλωσσα μσ την δι
και ο συνην σσ

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο
μα μσ α να γ γε λει την αι νε σιν σσ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο
λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα

να φο ραν και ο λο και τω ματα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταιστων Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη ματων

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη ματων

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

A να στας ο Ι η σουσ α πο του τα φσ κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε μω ω

ων ε ε γ κλη μα α α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α α μη η η η ταις της Θε ο το κς πρε ε σβει ει ει

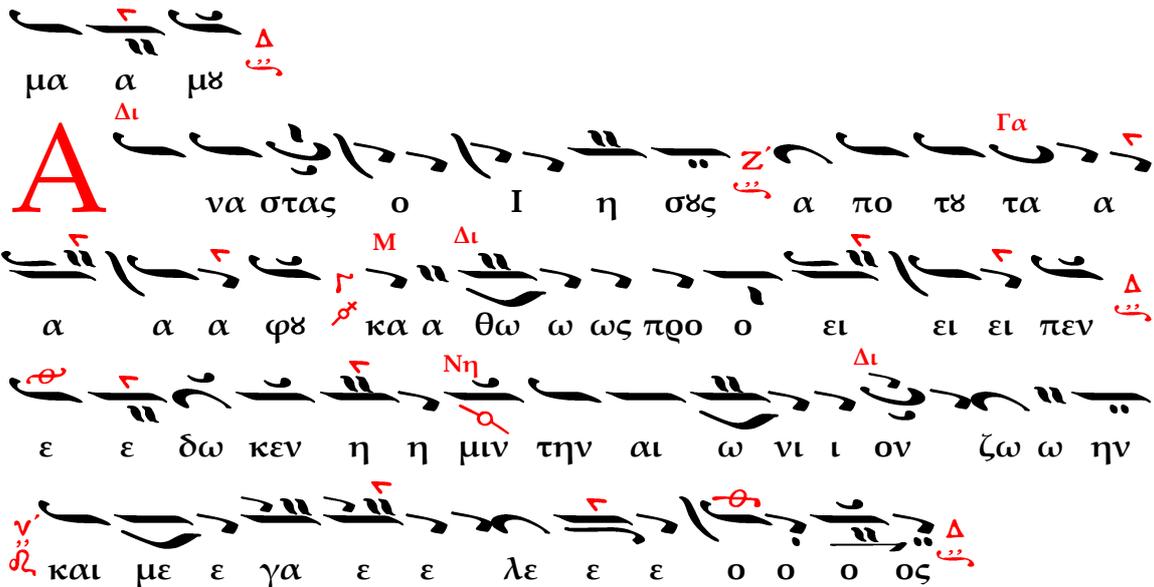
αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα α α λει

ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε μω ω ω ν ε ε γ κλη

μα α α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,
καὶ ὁ α' τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ὡιδῆ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντα συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς

ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν τῆς ἁγίας Ἄννης. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος α΄. Ωιδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν σύλληψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν ἐορτάζομεν· ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητὸν, συνέλαβες στειρωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἱκεσίας, Ἁγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν Προπατόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἄγνην.

Δόξα.

Ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἄγνην τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκί, μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ Ὅρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμούς, συντριψας σθένει θεϊκῶ, σὺ εἶ Παρθένε ἄγνη.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέεωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῆς Ἁγίας. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ὑψιστος, Ἄννα θεόφρον καὶ καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Δόξα.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυφορεῖς τὴν ἀληθῆ, νομοδότην κυήσασαν, Ἄννα πάνσεμνε· διό σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς στερειούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ μετὰ τὴν α' στιχολογίαν κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Χορὸς προφητικός, προσεκήρυξε πάλαι, τὴν ἄμωμον ἀγνὴν, καὶ θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, στεῖρα οὔσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμωμον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ μεσώδιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἰωακείμ ὁ ἱερός καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ Δοτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἥς τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν σύλληψιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐᾶ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφήται σὺν Πατριαρχαῖς, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως,* τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει,* τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Οὐχ ὥσπερ Εὐᾶ, καὶ σὺ τίκεις ἐν λύπαις·

Χαρὰν γὰρ Ἄννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Τί σοι ἐπαινέσειεν Ἄννα τις πλέον;

Τὸ καρτερόφρον, ἢ τὸ τῆς εὐτεκνίας;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ἀντίπα κειμένου.

Στίχ. Ἐξήγαγες γῆς τὸν Στέφανον καὶ βίου,

Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σωσιθέου, Ναρσοῦ καὶ Ἰσαάκ, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σωσίθεον σωθεισὶν ἐγγράφει Λόγος,

Ὑπὲρ Θεοῦ σφύζοντος ἐκτετμημένον.

Πέρσης κάραν σοι, Χριστέ, Ναρσῆς προσφέρει,

Κρεῖττον γε δῶρον σμυρνοχρυσολιβάνου.

Πάθους τὸ λείπον Ἰσαάκ Σάρρας τέκνου,

Σφαγεῖς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαάκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου)

μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αὶ πεζαί).

Ἦχος Ἐ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε ⁹ Χρι σος ἐξ ὄ ρα νων
α πα ντη σα τε ⁹ Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω θη τε ^Δ α
σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η και εν ευ φρο
συ υ νη ^Δ α νυ μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α
ξαι ⁹

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ⁹ εκ Πα τρος γεν νη θεν τι αρ
ρε ευ ζως Υι ω ⁹ και επ ε σχα των εκ Παρ θε νθ ^Δ σαρ
κω θε ντι α σπο ρως ⁹ Χρι στω ω τω Θε ω βο η
σω μεν ⁹ ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων ^Δ α γι ος
ει Κυ υ ρι ι ε ⁹

ὠδὴ δ'

Ρα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ και αν θος εξ αυ της Χρι
σε ⁹ εκ της Παρ θε νθ α νε ε βλα ση σας ⁹ εξ ο ρος ο
αι νε τος ⁹ κα τα σκι ου δα σε ος ⁹ ηλ θες σαρκω

ἦθεις ἐξ ἀπειρανδρῶ οὐραυλος καὶ θεὸς δοξα

τηδυναμεισὸς Κυυριε

ᾠδὴ ε'

Θεὸς ὠνηρηνης Πατηροικτιωμων της με

γαληςβλη της στον αγγελον ειρηνην παρεεχο

μενον απεσειλασημιν οθενθεογνωσι

ας προς φως οδηγηηθεντες εκνυκτος ορθριζον

τες δοξολογουμεν σε φιλανθρωωπε

ᾠδὴ ς'

Σπλαγχνων Ιωναν εμβρουονααπημεσενε

ναλιοςθηροιονεδεεξαατοτηπαρθε

νωδε ενοικησασο λογος καισααρκαλαβωνδι

εληλυθεφυλαξαςαδιαφθορον ηησγαρ

εχυπεσηρευσεως τηντεκασανκατεσχεναπη

ημααντον

ᾠδὴ ζ'

Οιπαιδες ευσεβεια συντραφεντες δυσσε

βς προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος
 α πει λην εκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με σω της φλο
 γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ρων Θε
 ος ευ λο γη τος ει

ὥδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εκ ει
 κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ς ε δε ξα το φλε
 γει νε ς ως ου δε πυ ρ της Θε ο τη τος Πα ρ θε ν η ν
 υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυ μ νη ν τες α α να με λ
 ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις πα α σα τον Κυ ρι ον
 και υ περ υ ψα τω εις παν τας τας αι ω να α α
 ας

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
 ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρ βι μ και εν δο ξο
 τε ραν α συ γ κρι ι τως των Σε ρα φει μ την α δι α

φθορως Θεον Λογον τε κϛ ς σαν την ον τως Θεο το
 κον σε μεγαλυ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

την τιμιω τεραν των Χερσ βιμ και εν δο ξο
 τεραν α συγκρι ι τως των Σερα φειμ την α δι α
 φθορως Θεον Λογον τε κϛ ς σαν την ον τως Θεο το
 κον σε μεγαλυ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

την τιμιω τεραν των Χερσ βιμ και εν δο ξο
 τεραν α συγκρι ι τως των Σερα φειμ την α δι α
 φθορως Θεον Λογον τε κϛ ς σαν την ον τως Θεο το
 κον σε μεγαλυ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

την τιμιω τεραν των Χερσ βιμ και εν δο ξο
 τεραν α συγκρι ι τως των Σερα φειμ την α δι α

 φθορως Θεον Λογον τε κϛ ς σαν^Δ την ον τως Θεο το

 κον σε μεγαλυ νο ο μεν⁹
 5

Καθεϊλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Tην τιμιω τεραν των Χερσ βιμ^Δ και εν δο ξο

 τεραν α συγκρι ι τως των Σερα φειμ^Δ την α δι α

 φθορως Θεον Λογον τε κϛ ς σαν^Δ την ον τως Θεο το

 κον σε μεγαλυ νο ο μεν⁹
 6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιω τεραν των Χερσ βιμ^Δ και εν δο ξο

 τεραν α συγκρι ι τως των Σερα φειμ^Δ την α δι α

 φθορως Θεον Λογον τε κϛ ς σαν^Δ την ον τως Θεο το

 κον σε μεγαλυ νο ο μεν⁹

ᾠδὴ θ'

Mεγαλυνον ψυυχη η μϛ ς ς την τιμι

 ω τε εραν^Δ και εν δο ξο τεραν²² των ανωσρατευ

μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρσ βι κον την
Πα αρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω α
νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σο ος ο Θε ος
ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μσ ς τη
ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν δο ο
ξο ο τε ε ε ραν των α α νω σρα τε ευ μα
α α α α των

Mυ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο ρω
ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα νον το ο
ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νον χε
ρσ ς ς ς βι ι κον την Πα αρ θε ε εν νον την φα ατ
νην χω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε

κλι ι θη ο ο α χωρη τος Χρι ι σο ο ος ο
 Θε ε ος ον α νυ μιν ντες με γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

* την φα ατνη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

ἽΟτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον C'.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθύς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης, ὁ Κύριος ὡς

εὐσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτη, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως· ἦν ὁ θεῖος καὶ κλεινός, καθορῶν Ἰωακείμ, ἠγάσθη καὶ ἐγεγήθει.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τοον Κυ
υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ υ ρι
ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε
αυτον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις σοι πρε πει υ
μνοος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι οι
α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α
σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι πρε πει υ
μνοος τω ω Θε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
ει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων αι νε σα

τωσαν το ο νομα Κυ ρι ου 22

Ο τι αυ τος ει ει πε και ε γε νη θη σαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν 22

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να ται ω ω νοος προ στα γμα ε θε το και ου πα

ρε λευ σε ται 22

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κοντες και πα

σαι α βυσσοι 22

Π υ υρ χα λα ζα χι ων κρυσ α λλος πνευ μα κα ται

γι ι ι δος τα ποι ου ντα τον λο γον αυ του 22

Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο

ρα και πα σαι κεδ ροι 22

Τ α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα 22

Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες και

παν τες κρι ται γης 22

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι προ σβυ υ τε ροι
με τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα
Κυ ρι ι ι ου ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ του
μο ο ο νου

Η ε ξο μο λο γησις αυ του ε πι γης και ουρα
νου και υ ψω σει κε ρα σλα ου αυ τσ

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισρα
η λλα ω ε γγι ζοντι αυ τω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α ασμα και νον η αι νε
σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισρα η η λ ε πι τω ποι η σαντι
αυ τον και οι υι οι σι ων α γα λλι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ τωων

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του
και υ ψω ω σει προ εις εν σωτη ρι α

Κ αυ χη σονται ο σι οι εν δο ξη και α γα λλι

Δ ι η γησαν το παντα τα θαν μα σι α οι φυλα
κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δριον της μα ται ο
τη τος πλη ρωσαν δωρων την δε ξι αν αυ των κρυπτειν ε
νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο σμος δο
ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Αίνεϊτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου· αίνεϊτε αυτον
κα

τα το πληθος της μεγαλω συνης αυτ

Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να στα
σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η Μα γδα
λη νη ε πι το μνη μα ηλθεν ευ ρεν Αγ γε λον ε πι
τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις ε ξα στρα
πτον τα και λε γον τα τι ζη τει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γερ ται κα θως ει
πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Αίνεϊτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα α ρα

Ε ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι λαν
 θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν τω γε
 νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα σα κτι σις
 δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε λε η σον η
 μας

Καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης, προσόμοια γ' εἰς δ'
 (τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ).

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἄννα ἢ θεία χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστη· Ἀδωναῖ Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μήτρας, καταρρόακτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδοται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ϛ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄννα ἢ θεία χάρις ποτέ, ...

Στίχ. ϛ'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἢ σώφρων, καὶ Θεὸν ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων θεῖαν ἔκβασιν· πρὸς ἣν ὁ Ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρόπαζε, τῶν δακρῶν ἀπόστηθι· εὐκαρπος χρηματίσεις γάρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὠραῖον Παρθένον, ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Ζεύγος καρπογονεῖ τὸ σεπτόν, τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτω λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσιν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδεται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐωθινὸν C'.

Ἦχος Πάσα

Πα

ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Η ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν

θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ει ρη η νην την

ση η ην δι δους με τα την ε ε γε ε ερ σιν μα α

θη η η ταις εμ φο ο ο ο ο ο ο ο ο βους ε

δει ει ξας α αυ τους δο ο ξα α αν τας πνε ε ευ μα

α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε ε στει ει ει

λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων τη ης ψυ υ υ

χης δει ει ει ξας τας χει ει ει ει ει ρας και αι αι αι

του ους πο ο ο ο δα α α ασ σου πλην α πι στου ου ουν

των ε ε ε ε ε τι τη της τρο φη η ης με ε τα

λη η η ψει ^{κε} και δι δα χω ω ω ν α να μνη η
 η σει δι η νοιξας αυ τω ω ω ν το ο ο ο ννου ^{πα} του συ
 νι ε ε ναι τα ας γρα α α φας ο ^ς και την πα τρι
 κην επ α γγε λι ι ι αν κα α α θ υ πο ο σχο ο με
 ε ε ε νος και ευ λο γη η η η η η η σας α αυτους δι
 ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον ^{δι} ο
 ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου με εν
 Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{κε} Κυ υ υ ρι ι ε δο
 ο ο ξα α α σοι

Καὶ νῦν...

³Ἦχος Δι-Θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τ ε εκ σ ε σαρκω
 θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι ο α νυ μνην τες βο

 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι σος ο Θε ος η μων ο

 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι

 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

 δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε

 δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα

 α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ πα

 ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η

 σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ο ος

 του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου

 ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

του κοσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σονη μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Κα θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε

ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας

κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κυ ρι ε κατα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σον με ι ασαιτην ψυ χην μου ο τι ημαρτον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι σου ο

ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Αγι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι ^{Πα} ^π ^ρ

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^π ^ρ

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^ρ ^ζ

Αἰσματικόν.

Α^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} ^υ ^ρ Α α α γι ο ος

Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Γα} ^π ^ρ Α γι ος Α θα α να

α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο ο ν η η μα α

α α α α α α ας ^{Γα} ^ρ ^ζ

Σ^{Γα} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^{Πα} ^υ ^ρ α σω

με ντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω της ζω

ης η η μων ^{Γα} ^π ^ρ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε ο ο

ο ος ^{Γα} ^ρ ^ζ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορειτικά (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεροσω

σονη μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεροσω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεροσω

σονη μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτέερ σω
 σονημάς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτέρω
 σονημάας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσονημάς Ὑιέε Θεοῦ ὁ ἀνάσας
 ἐκνεκρῶν ψαλλοντάσσοι ἀλλήλῃ ἄλλήλα

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσονημάς Ὑιέε Θεοῦ ὁ ἀνάσας
 ἐκνεκρῶν ψαλλοντάσσοι ἀλλήλῃ ἄλλήλα

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσονημάς Ὑιέε Θεοῦ ὁ ἀνάσας
 ἐκνεκρῶν ψαλλοντάσσοι ἀλλήλῃ ἄλλήλα

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σωσονημάς Ὑιέε Θεοῦ ὁ ἀνάσας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη 8 ι α

Δόξα Πατρί και Υιῷ και Αγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων

α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νῶ Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τῶ Πα τρι και τῶ Α γι ῳ Πνε ευ μα τι σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

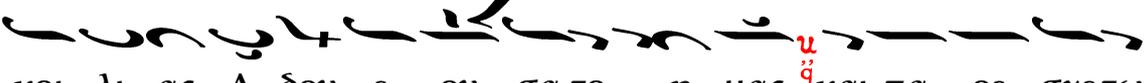
Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ευ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω τα

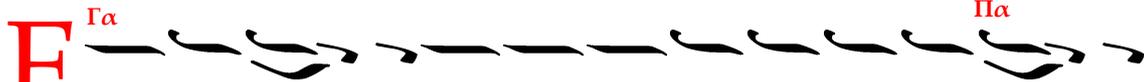

 ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

 νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω το ον

 θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε γε νε το ^{Πα} εκ

 κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω

 κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Πα}

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε ^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω τα ^{Πα}

 ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

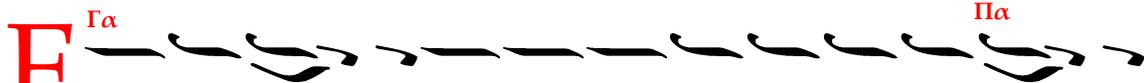
 νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω το ον

 θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε γε νε το ^{Πα} εκ

 κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω

 κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Πα}

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω τα ^{Πα}

 ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

 νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω το ον

θα α να α τον ^{Γα} π ρ ω το το κο σ των νε κ ρ ω ν ε γε νε το ⁹ εκ

 κοι λι ας Α δου ε ρ υ σα το η μας ⁹ και πα ρ ε σχε τω

 κο ο σ μω το με γα ε λε ο ο ο ος ²²

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω μεν

 Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ

 ο α να στα α α ας εκ νε κ ρ ω ω ω ω ν ^Δ

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λθ 8 ι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Γα φ

Ε ^{Γα} υ φ ρ αι νε σ θω τα ου ρ α νι α α γα λ λι α σ θω τα ^{Πα}

 ε πι γει ει α ⁹ ο τι ε ποι η σε κ ρ α τ ος εν β ρ α χι ο

 νι αυ του ⁹ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω το ο ν

 θα α να α τον ⁹ π ρ ω το το κο σ των νε κ ρ ω ν ε γε νε το ⁹ εκ

 κοι λι ας Α δου ε ρ υ σα το η μας ⁹ και πα ρ ε σχε τω

κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος Δι

Σ η με ρον της α τε κνι ασ δε σμα δι α λυ ον ται

Ι ω α κειμ γαρ και της Αν νης ει σα κβ ων Θε ος

παρ ελ πι δα τε κειν αυ τες σα φως υ πισ χνει ται Θε ο παι

δα εξ ης αυ τος ε τε χθη ο α πε ρι ι γρα πτος

βρο τος γε γο νως δι Α γγε λβ κε λευ σας βο η σαι αυ τη

Χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ρι ος με τα σβ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι

ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η μων δω ρε

αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον τῆς συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης.

(τῇ θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ξ

Ε ορ τα ζει ση με ρον η οι κβ με ε ε

ε ε νη την της Αν νης συλλη ψιν γε γε νη με νην

εκ Θε ο και γαρ αυ τη α πε κυ η σε την υ περ
λο γον τον Λο ο γον κυ η η σα α σαν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ Δυ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

α α λα α α λε α α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον η η

μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

A α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ι ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

A α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α θα

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα α α
α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Ἁγίας Ἄννης, ζῆτει τῇ ΚΓ΄ Σεπτεμβρίου.

Προκείμενον τῆς περικοπῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς ξγ΄ (63ος).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εντω Κυ ρι ι ω και
ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι
ευ θει εις τη καρ δι ι α

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ
α πο φο β ε χ θ ο ς ε ξε λ θ ε την ψυ χη ην μ ε

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εντω Κυ ρι ι ω και
ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι

ευ θει εις τη καρ δι ι α

Χ'. Σκέπασόν με ἀπό συστροφῆς πονηρευομένων α πο

πλη θς ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ευ φρανθη η σε ται δι και ος εν τω Κυ ρι ι ω και

ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι

ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Γαλ. δ' 22-27)

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρη ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

Ἦχος ἰ' Γα ϕ

Αλλη λϝ ϝ ἰ ἰ α Α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ

ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α α λλη η η η λϝ ϝ

ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ²²

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ⲣⲟ ⲥⲁⲓ ⲙⲉ ⲕⲁⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲉ ⲗⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲙⲉ ⲉ²²

A ⲗⲗⲉ ⲗⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲁ²² A ⲁ ⲗⲗⲉ ⲗⲥ ⲥ ⲥ ⲥ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ²² A ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲉ ⲗⲥ ⲥ

ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ²²

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν

ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲟⲛ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲫⲩ ⲅⲓⲥ ⲧⲥ ⲥⲱ ⲱ ⲱ ⲱ

ⲥⲁⲓ ⲁⲓ ⲙⲉ²²

A ⲗⲗⲉ ⲗⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲁ²² A ⲁ ⲗⲗⲉ ⲗⲥ ⲥ ⲥ ⲥ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ²² A ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲉ ⲗⲥ ⲥ

ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ²²

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἰ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιγ' 10-17).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχοῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν

ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὕσαν, ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτῶ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰΐ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
 οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰΐ Γα ρ

ι οι οι τα α α α α α α α α α
 α Χε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ρου ου
 ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρ υ υ στι ι ι
 ι ι ι ι μ υ υ υ στι ι κω ω ω ω ε ι κο νι
 ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ζο ο ν τε ε λε
 ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη
 η η η η η η η η η η η η η ζω ο

σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ιε ε Βασι λε ε
 ε α α α ια α α α α των ο ο ο λων υ
 πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
 Γα Ζω Μ Νη
 Ταις αγ γε λι και αι ιαι αι αι αι αις α ο ρα α α α
 Γα φ Δι Γα
 α τως δο ρυ φο ρου ουμενον τα α α ξε ε σι ι ι
 Νη Μ
 ιν Αλ λη λου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κυρι ε Ε λε ε η σον
Κυρι ε Ε λε ε η σον
Κυρι ε Ε λε ε η η σον
Κυρι ε Ε λε η σον

Πα ρα α σχα Κυ υ υ ρι ε
Πα ρα σχα Κυ υ υ υ ρι ε
Πα ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε
Πα ρα σχα Κυ υ ρι ι ε
Πα ρα α α σχα Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σϣ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϣ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο υ υ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι νε
σε ως

Κ αι με τα τϛ πνευ μα το ο ος σϛ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της δο ο

ο ξη ης σϛ Ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ϛοις ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι ϛ Ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

ι ϛοις

Α α α α μη η η η η ην

Α μη η η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνϛ ϛ ϛ ϛ ϛ μεν σε Ευ λο

γϛ ϛ ϛ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϛ ϛ ϛ με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϛ ϛ ο

Θε ο ος η η η μων

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A ξι ι ον ε ε σιν ω ω σ α λη η θω ω ω ω

ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε ε ε τη ην

Θε ε ο το ο ο κον την α α ει μα α κα α

α ρι ι ι ι σο ον και Πα να α μω ω μη

η το ο ο ον και μη η τε ε ε ε ρα α

τε Θε ρ ρ ρ η η η μων την τι ι μι ω ω

τε ε ε ραν των Χε ρ ρ βι ι ι ιμ και ε

εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υ γ κρι ι

ι ι τω ω ως των Σε ρα α φμι την α

δι α α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο

ο ο γο ον τε κ ρ ρ σαν την ο ο ον τω ω

ω ως Θε ο ο το ο ο ο ο ο κον σε ε ε

με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε

ε εν

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ἰ Γα ϕ

A ^{Νη} ξι ^{Γα} ι ο ο ν ε σ τ ι ι ι ν ω ω ω ω ω ς
^{Πα} α λ η η η θ ω ω ς μα κα ρ ι ι ζ ει ν σε ε ε
^{Νη} τη η ν Θε ε ο το ο ο ο κ ο ν την α α ει ει
^{Γα} μα κα α α ρ ι σ τ ο ν και πα να μ ω ω ω ω ω
^{Πα} μη η το ο ο ν και μη τε ε ρ α α τ θ Θε ε ς
^{Νη} ς ς ς ς η η η η μ ω ν την τι ι μι ι ω
^{Κε} τε ε ε ε ρ αν τ ω ω ν Χε ε ρ ς ς βι μ και εν
^{Γα} δο ξ ο τε ε ε ρ αν α συ γ κ ρ ι ι ι ι τ ω ς τ ω ω ν Σε
^{Νη} ε ε ε ε ρ α α α α φ ι μ την α α δι ι α
^{Κε} φ θ ο ο ο ρ ω ς Θε ο ν Λ ο ο ο ο γ ο ο ν τε ε ε
^{Λι} κ ς ς ς ς αν την ο ν τ ω ς Θε ο ο το ο ο κ ο ο ν σε
^{Νη} με γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν, κύρ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου τοῦ Οὐρανιαίου.

Ἦχος ἰ Γα ϕ

A ^{Πα} ι ν ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε λε ε
^{Νη} ε ε ε ε το ο ο ο ο ν Κυ υ υ υ υ

α α α α χα α α α α α α α α λλη η

η η η η χη η η η η η η η η η

η η η η η η χη η α α α α α α α α

α α α α α α α α α α λλη η η η η

χη η η η η η η η κη η η η η η κη η

η η η χη η η η κη η η η η η κη η η η

η η η η η η κη η χη η η η η η η η η

η χη η α α α α α λλη η η η η η χη η

η η η η χη η η η η χη η η η η η

η α α α λλη λδ ς ς ς ς ι ι ι ι ι ι

α λλη λδ ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α βδ α α γγα α γγα α α α α α

α λλη λδ ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ωστο α λη θι νον ε λα βο μεν

 Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη

 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ςν τες ^ε αυ

 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^χ ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

 σθ Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

 σθ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α γι ων σθ με

 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον η μας εν τω

 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν ^ε με λε

 των τας την δι και ο συ υ νην σθ ^ε Α λλη λθ ι̇ α

 Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α α α α ^χ ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με νον ^Δ

 α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος ^ε (δ̇ις)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με ε

 ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τθ νυν και ε ως τθ αι

 ω ω νο ο ο ς ^χ ^Δ